

רות שטרנברג

ימים אחרי שנרצח. בשעת ההלוויה ביקשה אלמנתו ליהות את הגופה. "רציתי להיות בטוחה שאכן קובי רים את אמנון" מספרת רות. אבל הם לא הסכימו שאראה את פניו. בסוף החליטו להראות לי אחת מידיו. ביקשתי לראות את ידו השמאלית. אותה היכרתי היטב. כשהרימו את הסדין נחשפה יד ירוקה, קפוצה לאגרוף ושרושה. קשה היה לי לזהות ולומר בבטן זהו אכן היד של אמנון. אבל היו שם כל הילדים ובני המשפחה. לכן הסכמתי שיקברו אותו. קברו אותו והתעקשתי לכסות את גופו בעפר כמו ידי. כשסיימתי כתבתי על קברו, באמצעות סידור של אבנים, את המילה אהבה. אבל בשפת אמי — תאילנדית. רות שטרנברג בת ה־36 נט-

בשעה אחת אחרי צוות עמיתי בפתח בית הקברות בכפר סמיר. השקט היה מאיים. פתי אום פילה את הדממה טירטור של משאית. הרעש הזה הרגיע אותי. הכנתי שהאיש בא, כפי שקבענו מראש. נכנסנו אל תוך בית הקברות. לא החלפנו מילה וניגשנו ישר אל קברו של אמנון.

רות שטרנברג, אלמנתו של רבי

הכתובת

רות רושמת כעזרת אבי נים את המילה אהבה בתאילנדית.

חובל אמנון שטרנברג, שנרצח בי תאו על האוניה צים קלפיריניה, בנמל פיראוס (העולם הזה 2259), מספרת כיצד ניכנסה אל בית הקברות שבו היה קבור בעלה וכיצד הוציאה את גוייתו 15 יום אחרי שהוטמנה באדמה.

"הפרנו למעלה משעה עד שהצ"ח לנו להגיע אל הגופה. הוצאת אותה והשעה החלה להיות מאוחרת מאוד, אז החלטנו לכסות מהר את הקבר ולהוביל את הגופה למקום בטוח, שבו אוכל לראותה בברור." אמנון שטרנברג ניקבר שישה

השבת השחורה

(המשך מעמוד 41)

אירוחתהצהריים ואת תפילת המינה זה ויצאו להגן על מה שנראה בעיניהם ככבוד-השבת.

תוך כמה דקות הגיע נח"שוליהאדם אל כביש-רמות. הי מסע היה איטי. בראש הכוח הי אדיר צעדו חברי בית-דין צדק של העדה החרדית, יהודים קשישים ונשואי-פנים, שהכתיבו את הקצב. מישטרת-ירושלים המתניה בכוח הגדול ביותר שריכוזה אייפעם בי עיר. עוד בשעת-בוקר השיגו הי חרדים את הניצחון הראשון שלהם. המישטרה סגרה את הכביש החדש לשכונת-רמות. הכביש שנגד הנסיר עה בו יצאו בשבת חרדי-ירושלים, מתגוררים בחרדים מבני-ברק ורמת-גן, להפגין.

כביש-רמות כוסה בשחור. תחת קריאות קצובות "שאבעס, שאר בעס" נחסם הכביש. והגנעות מי שני צדדיו כוסו באלפי דתיים. ילדים מבית רבן יחד עם חמשת קשישי בית-דין צדק של העדה החרדית רקדו ויקודים חסידיים באמצע הכביש. אחרים דקו את מיצבורי-האבנים, שהוכנו מבעוד מועד.

מול כל אלה ניצב כוח של אלף שוטרים. קסדות מול שטריימלים, אלות מול אבנים, תותחי גאומדי מיע מול אבנים קטנות וסיפרי תור רה מול מכונות להתזת-מים.

"נאצים, עוכ"

רי-ישראל"

בשעה הראשונה נראה היה שהכל יבוא על מקומו בשלום. הדתיים היו עסוקים בקריאותיהם, בשירה ובריקודים והשוטרים, מתור חים כפקי, ניצבו מולם, משתדלים שלא להגיב על הקריאות "נא צים, עוכריישראל".

לפתע הגיע למקום קומנדורי רמות — כמה עשרות תושבים חילוניים משכונת-רמות, שעוד קור דם לכן איימו לקחת את החוק לידיהם ולהיפרע מהדתיים. היה זה אות למהומה. מאות תושבים דתיים פרצו לכביש, והחלו להמיר סיר אבנים. הם חששו שתתחיי שבים החילוניים יגולו מהם את ההישג של סגירת-הכביש.

תתייצב רחמים קונפורטי, מפקד מישטרת ירושלים, ניצב ב"עמדת פיקוד קידמית" על גג אחד הי בתים המשקיף אל הכביש. במכי שריהקשר הוא נתן הוראה לפנות את המתפרצים מהכביש. את ההוראה להכניס לשטח את השוטרים הרכובים, את משאיות ורנוקיהמים ואת השוטרים הנושאים על גבם את תותחי הגאזה-מדמיע לא היה צריך לתת. היה ברור שיצטרכו להם תוך שניות ספורות.

ואמנם, הסוסים, זרנוקיהמים ש נצבעו בירוק והגאזה-מדמיע הצי לו את חייהם של שוטרים רבים. הדתיים המשתוללים איימו לדרוס את לו שריהקשר. תושבי-רמות היו הראשונים לברוח מהגוש השחור והעצום שהסתער עליהם. גם הי שוטרים נבהלו ופרצו במנוסה. בכל פעם שגדוד קטן מדוויזיית הי דתיים היה מתקרב אליהם.

בכל מקום שאליו הגיעו הפר-שים, נסוגו הדתיים, אך מייד באו במקומם אחרים. כשהותו הי מים בזרם אדיר, נסו המפגינים, אך מייד, עם סגירת הזרנוק, הם שבו. הגאזה-מדמיע יצר גם הוא כיסים ריקים מדתיים, כשהופעל, אך כשהתפוגג, הם חזרו ותקפו. השמש החלה לרדת. השבת יצי-אה, והדתיים יכלו לסיים את הפי-גנחם. ההצלחה היתה מלאה. הם הוכיחו שהם יכולים לרכו כוח ענק, להתגבר על שוטרים ותילודי ניים קיצוניים, ומה שחשוב יותר — לשמור את כביש-רמות סגור לתנוי עת בשבת. סיכום הקרב: שוטר פצוע בראשו ושני דתיים חבוטים.

צ'רטר מיוחד לפסח במחיר הפתעה

לכריוז

\$289

הלוך ושוב
יציאות: 12.4.81, 5.4.81
לשבועיים, שלשה, ארבעה שבועות
כפוף לתקנות טיסות השכר

סופר צ'רטר super charter

מבית טויר הגליל

כרטיס: טוירי הגליל תל אביב, רחוב הירקון 142 טלפון: 221372, 220819
ירושלים, רחוב בן סטרא 3, טל 242720, חיפה, המגנים 43, טל 522958
טבריה, הירדן 10, טל 20330, 20550 ואצל כל סוכני הנוסעות

אנשים ועלמים במדינת ישראל

זה עכשיו נודע לאזרחי מדינת ישראל על שימוש נרחב יותר בתקנות ההגנה 1945. עשרות אזרחי מדינת ישראל הושמו במעצר מדצמבר 1980, כחודשיים ימים, ונעלמו. העתונות לא הורשתה — ורובה אף לא השתדלה באופן מיוחד — אף לפרסם את עובדת מעצרים.

למותר לציין, מה היתה אותה עתונות אומרת אילו היה נעלם למשל יהודי למשך כמה ימים בארץ אחרת. אבל הואיל ופה מדובר באזרח ערבי במדינה יהודית, רוב הציבור מתעטף בשתיקה.

אנו מזכירים: התקנות לשעת חרום 1945, הידועות לשימצה, הוכרו בצדק על-ידי יעקב שמשון שפירא, מי שהיה היועץ המשפטי של ממשלת ישראל ושר המשפטים, שאמר: "אף בגרמניה הנאצית לא היו חוקים כאלה..."

שימוש המוני בתקנות אלה למעצר אזרחים הוא מעשה אנטי דמוקרטי מסוכן, והפרה גסה של זכויות האדם הבסיסיות. השתיקה לנוכח הפרה ברוטאלית כזאת של זכויות האדם רק מפני שהיא פוגעת בערבים, תתנקם בבוא היום בשותקים עצמם.

אנו קוראים:

יבוטלו תקנות ההגנה לשעת חרום 1945!

אל ייעלמו אנשים במדינת ישראל! יעמוד כל נאשם למשפט לפני בית-דין אזרחי, פומבי וגלוי!

נזכור כולנו, למעשה ולא רק לשם התפארות כלפי חוץ, את האימרה: "מה ששנאו עליך אל תעשה לחברך".

תרומות לכיסוי הוצאות המודעה ופועלות למען זכויות האדם — התקבלנה בתודה.

ועד הליגה לזכויות האדם והאזרח בישראל
ת.ד. 14192, תל-אביב

בריזה

מוסיקה
הרברט סמואל 80 טל. 656992

בלוז, פולק,

כל יום אי ג'י ז

פתח כל יום כולל זמ' משעה 21.00